

Európa békéje már a múlté

2019 február 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Operatív tiszti kiképzést kapott muszlim katonák önfeledten építik hálózataikat.

„Amikor a sasok hallgatnak,
a papagájok kezdenek fecsegni.”
(Winston Churchill)

Az elmúlt években az európai biztonságpolitikáról folytatott vitákban egyetlen közös álláspont ismétl?dött. Mégpedig annak a beismerése, illetve elismerése, hogy kontinensünk olyan kihívásokkal néz szembe, amelyek alapvet?en, egyértelm?en és jelenleg megállíthatatlanul rontják a korábban megszokott biztonságot.

Bonyolult folyamatok adódtak össze, amelyek következtében a jelzett megállapítás – Európa biztonsága romlik – tapasztalattá vált. Ahogy tapasztalat az is, hogy egyes rossz tendenciák megállítása, illetve visszafordítása sokkal nehezebb, mint megakadályozni azok kialakulását. Ráadásul nem csupán a megkésett válaszreakció gátolja a megoldást, hanem a különböz? érdekek egymást is kioltó kuszasága. Másként látja és ebb?l adódóan másként is reagál biztonsági kihívásokra a politika – és benne a különböz? érdekcsoportokhoz, pártokhoz tartozó politikusok –, a katonai védelmet irányító vezérkar, a rendvédelem egyéb képvisel?i, úgymint titkosszolgálatok, rend?rség vagy akár a bírói testületek.

Egymástól – részben – független szervezeti egységekben, eltér? döntéshozatali szinteken el?bukkan a különböz?ség az ideológiák, stratégiák, érdekek és a megvalósítás operatív lehet?ségei és módszertana között is. Bár mindenki más irányba indul, paradox módon a cél mégis egy: els?ként hatékony megoldást kínálni az egyensúlytalanság felszámolására, úttör?ként leszámolni a biztonsági kihívásokkal. Nem véletlen tehát, hogy az európai stabilitás és rend helyreállításáért folytatott hatalmi harc kívülr?l meglehet?sen zavaros képet mutat, eddigi eredményét tekintve pedig a békéért folytatott fegyverkezés önellentmondásában összegezhet?. Azaz a józan ész fogalmát írja felül.

Európa békéje, nyugalma már a múlté, biztonsági rendszereit támadás érte. Mára már f?tétel e megállapítás a napi kommunikációban. Ugyanakkor az is látszik, hogy a leger?sebb érdekkör, vagyis a hadiipar moguljai összefogva a tettvágytól feltüzelt NATO katonai parancsnoki törzzsel, megfújták a harci kürtöt, és féktelen fegyverkezési versenyt hirdettek. Nehéz cinizmus nélkül konstatálni, hogy az egy f?re es? haditechnikai arzenál már most is akkorára dagadt, hogy az európai csecsem?k csörg?k helyett is éles fegyverrel játszhatnának. Mindezt tetézi az amerikai és az orosz kakaskodás az INF-szerz?dés felmondásával, ahol a kimondatlan célok között még egy látens együttm?ködési kényszer is megbújik. Ugyanis Kína „személyében” az amerikaiak és az oroszok számára nem kívánt katonai nagyhatalom próbálgatja rakétákkal meger?sített szárnyait.

A kondorkesely? felszáll, hogy a magasból tekintsen az elhullott zsákmányállatra, kisz?rje, van-e más konkurens kesely? a horizonton. Csakhogy mire újra leszáll a prédához, döbbenten tapasztalja, hogy a varjak serege már végzett, hátrahagyva a nehezen emészthet? csontvázat. Vagyis miközben az Európa biztonságát garantálni hivatott NATO-hadtestek Oroszország irányából várnak támadást, és ellenséges rakétacsapásra készülve az eget kémlelik, Európát olyan szárazföldi er?k kerítik hatalmukba, amelyek egészen más irányból, tömegesen és többnyire gyalogosan érkeznek. Biztonságunkat operatív támadás érte és éri folyamatosan, amellyel szemben a legmodernebb rakéták sem jelentenek védelmet. Az ilyen típusú kihívás másfajta reagálást igényel, amely megel?zi a bajt, nem pedig utólag regisztrálja, mit is kellett volna tenni.

A valódi ellenség – amelyet hívhatunk ISIS-nak, széls?séges iszlám fundamentalistáknak vagy dzsihadistáknak, nemzetállamok felszámolását er?ltet?, Európát elárulni kész politikusoknak vagy csupán köztörvényes b?nbandáknak – pestisként terjed? végveszélyt jelent Európára. Az ? azonosításuknak és ártalmatlanná tételüknek nem a katonaság, hanem a „láthatatlan hader?”, a titkosszolgálatok szerepét és stratégiai értékét kellene felértékelnie, hiszen ez rájuk vár, nekik ad feladatot. Csakhogy a sokrét? európai védelmi rendszer fajsúlyos nyugati szerepl?i – politikusok, rendvédelmi er?k, bíróságok – éppen a legkritikusabb, legkockázatosabb kihívásokat hagyják látványosan figyelmen kívül. Így következhet az be, hogy a 2015-ös tömeges ellen?rizetlen bevándorlás után ismét, immáron második hullámban kiképzett terroristák utaznak a kontinensre, gyakorlatilag a legegyszer?bb trükkök segítségével. Tehetik, mert máig nem lépett életbe az unió tagállamait egyaránt véd? egységes, szigorú határvédelmi rezsim.

Ismert, büntetésüket letöltött dzsihadisták százával szabadulnak kett?-öt év után a börtönb?l, és veszik az irányt Európa felé, növelve a már most is képtelen nagyságrend? megfigyeltek körét. Operatív tiszti kiképzést kapott muszlim katonák önfeledten építik hálózataikat Európa szinte valamennyi országában. S ne tévedjünk, a beépülés célpontjai a rend?rség, a hadsereg, az állami intézmények és minden olyan objektum, amely megfelel? pozíció az

információszerzéshez, merényletek el?készítéséhez vagy akár lebonyolításához. Az id? múlásával és a védekezés félreértelmezésével – úgymint a hadiipar fejlesztése – csak azt érjük el, hogy a folyamatok visszafordíthatatlanul elsodorják a védelmi képességeinket.

Valós identitásukat rejt? friss bevándorlók aránylag rövid, egy-két éves itt tartózkodás után egy-egy ország hadseregébe is kérhetik felvételüket, hiszen zsoldos seregek léteznek Európa országaiban. A sorkatonaság megsz?nése eleve csökkentette a harckészültséget. Ha ehhez még hozzávesszük, hogy nem az adott országban született fiatalok alkotják a hadsereg él?erejének egy jelent?s részét, csak egy ugrás, hogy sikeresen vizionáljuk, kiknek a kezébe kerülhet a rakéták indítógombja egy óvatlan pillanatban.

Harc nélküli gy?zelemre már számos példa volt a történelemben. De mindenképpen el kellene kerülni, hogy olyan emberek férk?zhessenek az egyre nagyobb rombolóer?vel rendelkez? rakéták közelébe, akik valóban komolyan gondolják, hogy mi, ?shonos európaiak kultúránkkal, vallásunkkal, vagyis már puszta létezésünkkel az ellenségeik vagyunk.

Kontinensünk biztonsági kihívását az illegális migráció kapcsán megnövekedett terrorveszély jelenti. Az erre adott rossz katonastratégiai válasz a küzdelem végkimenetelét is eldöntheti. Ha ugyanis a kontinens, észlelve a veszélyt – részben pótcselekvésként – fegyverkezni kezd, azzal egyben a küzdelemben eleve rossz fegyvernemet választ. Országaink komplett arzenálokon ülnek, és immáron a nehéztüzérséget is rossz irányba állították.

Ráadásul hatékony elhárítás híján és hibás helyzetfelismerésb?l adódóan éppen a védelem megszervezésére hivatottak szerelhetik fel a folyamatosan beáramló idegen, ellenséges „gyalogosok” seregeit rakétákkal és ágyúkkal.

Földi László

A szerz? az Információs Hivatal egykori m?veleti igazgatója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló